

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Index Capitem Et Paragraphorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

INDEX CAPITUM ET
PARAGRAPHORUM.

Dedicatio operis.	
Admonitio Authoris ad Lectorem de ratione instituti operis.	I
Considerationes generales de Fiducia in Deum.	7
Præfatio hujus Tractatus.	7
§.1. Definitio fiduciæ in Deum.	ibid.
§.2. Proprietates fiduciæ in Deum.	9
§.3. Exempla.	12
§.4. Differentia inter eam quæ in Deum & quæ in creaturas est, fiduciam.	14
§.5. Effectus fiduciæ in Deum.	19
§.6. Fiducia in Deum non excludit media humana.	22
§.7. Divinæ fiduciæ adjungi debet industria humana.	
<i>Tractatus de Fiducia Dei.</i>	30
Liber I. de fundamentis fiduciæ in Deum.	ib.
Prooemium. Evidentia providentiæ divinæ.	
Caput. I. Omnes homines desiderant esse beati in hac vita, & quomodo id possint obtinere.	32
§.1. Omnes homines desiderant esse beati.	16
§.2. Quam facile sit beatitudinem consequi	
§.3. Vera beatitudo Deus est.	36
Y	§.4.

O. I. 4.

Index Capitum

§.4. Historia memorabilis hominis beati.	38
Caput II. Providentia divina gubernat & ordinat omnia in bonum nostrum. quæ cogitatio magno nobis debet esse solatio.	45
§.1. Sine rectâ gubernatione res non subsistunt.	ibid
§.2. Imperium Dei quàm late pateat quàm placidum certumque sit.	47
§.3. Bruta anteponenda hominibus qui hæc cogitatione carent.	51
§.4. Bonitas Dei erga nos.	55
§.5. Oratio Dei ad animam afflictam.	56
§.6. Responsio animæ resignatæ & fidentis Deo	59
Caput III. Consilia Dei occultissima, nobis tamen salutaria, quibus repugnare grande est malum.	62
§.1. Consilia Dei occultissima.	ib.
§.2. Viæ Domini suaves & efficaces.	64
§.3. Verba Dei amore plenissima.	67
§.4. Quidquid nobis acciderit, tamquàm optimum de manu Dei accipiendum	68
§.5. Consolatio egestate laborantium.	70
§.7. Solatium ab hominibus contemptorū.	72
§.8. Constantia Socratis.	74
Caput IV. Quomodo Deus unumquemque deducat per viam salutis suæ, & quid faciendum	

& Paragraphorum.

ti. 38	endū ut eam cognoscamus & sequamur	75
& or-	§.1. Consilia Dei occulta & sanctissima.	ibid
quæ	§.2. Consilia Dei semper tendunt in bonum	
io. 45	nostrum.	78
subli-	§.3. Quomodo in omnibus recurrendum sit	
ibid	ad Deum.	81
quām	§.4. Exemplum Josephi Patriarchæ.	84
47	Caput V. De providentiâ & curâ quam Deus	
qui hac	habet de unoquoque nostrum, cui nos cō-	
st	formare in omnibus sine querelâ debe-	
ss	mus.	87
56	§.1. Regulæ prudentiæ humanæ dispares di-	
dentis	vinæ.	ibid
59	§.2. Mirabilis divinæ potentiæ magnitudo	91
nobis	§.3. Quomodo venerari & observare debeat-	
grande	mus divinæ circa nos providentiæ ordinē	
62	sine curioso examine.	96
ib.	§.4. Oblatio sui ipsius,	99
64	§.5. Discursus animæ malè resignatæ.	
67	§.6. Quorundam sanctorum de divina Pro-	
opti-	videntia sententiæ.	103
68	§.7. Quorundam aliorum de Resignatione	
70	doctrina notatu digna.	109
orū. 72	Caput VI. De duobus modis quibus homi-	
74	nes aberrant à Vijs Dei.	112
emque	§.1. Suavitas providentiæ divinæ.	ibid.
d faci-	§.2. Quanto periculo illi resistatur.	114
ndum	§.3. Hujusmodi periculi probatio.	116
	§.4.	

Index Capitem

§.4. Consideratio historiae de Jeroboam.	118
§.5. Voluntas Dei antecedens.	119
§.6. Voluntas Dei consequens.	123
§.7. Applicatio utriusque Dei voluntatis ad- historiam Jeroboami.	125
Caput VII, Conclusio libri primi per illustria quaedam exempla.	128
§.1. Efficacia Exemplorum.	ib.
§.2. Heli à Deo severè punitus.	129
§.3. Heli perfectè Resignatus.	131
§.4. Rex Josaphat in afflictione ad Deum cõ- fugit.	133
§.5. David à Filio pulsus recurrit ad Deum.	136
<i>Liber II. De motivis fiducia in Deum,</i>	
Proemium.	140
§.1. Quorundam antiquorum præclare dicta de providentiâ.	ibid
§.2. Diffidentia divinæ providentiæ quam la- tè pateat, quamque sit noxia.	142
Caput I. Primum motivum fiduciæ in Deum, deducitur ex eo quod in magnis & subitis necessitatibus naturæ instinctu recurrim ^{us} ad Deum.	144
§.1. Natura nobis suggerit in necessitate re- cursum ad Deum.	ibid
§.2. Optimum ea de re testimonium Davidis.	146.
§.3. Exemplum Israelitarum & Paganorum.	147.

& Paragraphorum.

118	§.4. Recursus ad Deum semper est necessarius.	149
119		
123	§.5. Exemplum Israelitarum poscentium sibi Regem.	152
s ad.		
125	§.6. Reflexa dictorum consideratio.	156
128	§.7. Philonis doctrina notatu digna.	157
ib.	Caput 2. Secundum motiuum fiducia in Deum, sumitur ex fidelitate Dei in suis promissis.	158
129		
131	§.1. Magnitudo & certitudo promissionum Dei.	ib.
a cō-		
133	§.2. Quam felicitatem promittat Deus in aduersitate confidentibus in eum.	162
136	§.3. In prosperitate quoque assistit Deus conuentibus in eum.	164
140	§.4. Quid spectet Deus in aduersitatibus nostris.	166
dicta		
ibid	§.5. Repetita dictorum consideratio.	169
m la-	§.6. Falluntur qui sperant à Deo spiritualia bona, & non temporalia.	170
142	§.7. Cæcitas eorum qui fidunt hominibus magis quàm Deo.	175
eum,	Caput III. Tertium motiuum ductum ex vanitate mundi & confusione eorum qui mundo fidunt.	175
abitis		
rim ^s	§.1. Illustre testimonium de vanitate mundi.	
144	§.2. Cur homines mundo fidant.	176
te re-	§.3. Vanæ mundi promissiones.	178
ibid		
vidis.		
rum.		
§.4		
	Y 3	§.4.

Index Capitum

- §.4. Illustria exempla duorum amoris mundi renuntiantium. 182
- §.5. Quantopere homines fugiant contemptum sui. 183
- §.6. Confusio eorum qui fidunt mundo magis quam Deo. 185
- §.7. Huic confusio ipsi mundi amatores causam præbent. 189
- Caput IV. Motivum quartum ductum ex injuriâ quam inferunt Deo qui non confidunt in eum. 192
- §.1. Cæcitas hominum nimis confidentium Creaturis.
- §.2. Pathetica Dei objurgatio hac super re. 193.
- §.3. Quantopere fugienda vel unica Dei offensa. 195
- §.4. Qualis sit Dei offensa: nolle Deo fidere. 199.
- §.5. Punitio hujus offensæ. 200
- §.6. Ruina Saulis ob hanc injuriam. 203
- §.7. Ruina Regis Asa, Imperij orientalis, & Volseij Angli ob eandem causam. 206
- Caput V. Motivum quintum ductum ex diversis instantijs quas Christus Dominus facit argumentando à majore ad minus & à minore ad majus. 209
- §.1. Proponitur Christi argumentum. ibid
- §.2.

& Paragraphorum.

- §.2. Qui curam habet animæ nostræ, habebit
& corporis. Prima instantia. 215
- §.3. Cui curæ sunt volucres, eidem curæ sunt
& homines. Secunda instantia. 214
- §.4. Qui dat corpori formam & staturam, tri-
buet etiã reliqua illi necessaria. Tertia 218
- §.5. Fiducia in Deum non debet fovere nostrã
negligentiam, & otium. 220
- Caput VI. Continuatio ejusdem argumenti.
222.
- §.1. Insignis figura eorum qui non integrè
confidunt Deo. ibid
- §.2. Motiva ad habendam in Deo fiduciam
pro rebus temporalibus. 227
- §.3. Præclara S. Chrysofomi verba in hanc
rem. 230
- Caput 7. Sextum motivum ductum ab expe-
rientiã præteritorum ut benè speremus
de futuris. 231
- §.1. Motivum quod habuit S. Polycarpus non
offendendi Deum, quodque nos habere
debemus sperandi in eo, ibid.
- §.2. Deus nunc æquè bonus, æquè liberalis
est ac unquam fuit 232
- §.3. Singularis fiducia Davidis in Deo. 234
- §.4. Fundata hæc erat in beneficijs à Deo ac-
ceptis. 235
- §.5. David persecutionem patiens ab Absalo-
ne

0.1.4

Index Capitum

ne conservat animi tranquillitatem.	237
§.6. Causa tantæ tranquillitatis.	241
§.7. Conclusio libri secundi.	244
<i>Liber III. de effectibus fiducia in Deum.</i>	245
Proœmium.	
§.1. Qui fidunt Deo, rectè soli comparantur.	
ibid.	
§.2. Qui fidunt creaturis assimilantur Cereo.	
247.	
§.3. Propositum autoris hoc 3. libro.	248
Caput I. Fiduciæ in Deum effectus.	250
§.1. In effectibus creatis plus est à deo quàm	
à creaturis solo excepto peccato.	251
Vera pax animæ.	250
Qui confidunt in deo, omnia ad deum refe-	
runt; primus fons veræ pacis.	245
Per digressionē indicantur rationes ob quas	
deus permittat peccata hominum.	258
§.2. Deus causa peccati esse non potest.	255
§.3. Rationes ob quas deus peccata permittit	
258.	
§.4. Deducuntur aliqua quæ faciunt ad con-	
servandam animi pacem.	263
§.5. Exemplum Maximil. I. Imperat.	
§.6. Autoritates & exempla de hac materia.	
265.	
Qui confidunt in deo deum præsentem ubi-	
que agnoscunt: secundus fons veræ pacis.	
§.8.	

& Paragraphorum.

- 237 §.8. Quinam sint recti quinam distorti corde
241 270.
- 244 §.9. Pax admirabilis eorum qui fidunt deo
245 fundata in præsentia dei. 272
- ntur. §.10. Exemplum Davidis & Josephi. 275
- ereo. §.11. Dei præsentia difficulter cogitatur in ad-
248 versis. 277
- 250 Qui confidunt in deo sanctissimæ ejus vo-
uam luntati se conformant in omnibus. Ter-
251 tius fons veræ pacis. 280
- 250 §.12. Pax confidentium in deo, est prorsus in-
efe- violabilis. ibid.
- 245 §.13. Præclare dicta ab Epicteto de hac mate-
quas ria. 283
- 258 §.14. Voluntatis divinæ vis invicta. 285
- 255 §.15. Quorundam dicta in hanc rem notatu
ittit digna. 286
- on- Qui confidunt in deo, omnes afflictiones
263 suas velut de manu dei suscipiunt. Quar-
ria. tus fons veræ pacis. 291
- §.16. Quomodo oporteat afflictiones de ma-
ibi- nu dei suscipere. ibid
- §.17. Præclare dicta Epicteti in hanc rem. 293
- §.18. Exempla Regis Ezechia. S. Lydvina.
§.19. Simeonis styl. S. Martini, &c. 296
- §.19. Deus quos amat, castigat. 300.
- §.20. Historia Josephi Patriarchæ expendi-
§.8. tur. 303
- §.21.

Index Capitum

- §. 21. Deus nullū permittit aut immittit malum nisi ut inde eliciat bonum. 305
- §. 22. Memorabile exemplum hac de re. 307
 Qui confidunt in deo afflictiones recipiunt ut peccatis suis debitas. Quintus fons veræ pacis. 311
- §. 23. Quantam pœnam mereatur peccatum. 311.
- §. 24. Veri pœnitentis oratio. 314
- §. 25. Deus castigat peccata nostra per manus persecutorum nostrorum. 317
- Caput II. Secundus effectus fiduciæ in deum:
 Verum animi gaudium. 319
- §. 1. Objectiones mundanorum contra gaudium fervorum dei. ibid
- §. 2. Fiducia in deum parit perrenne & perfectum gaudium etiam in afflictionibus. 323
- §. 3. Gaudium dei mensura est ceterorum. 325
- §. 4. Fiducia in deum parit gaudium quoddammodo simile divino. 327
- §. 5. Quare deus interdum affligat servos suos per creaturas. 329
- §. 6. Quorundam sanctorum dicta notatu digna super hoc argumentò. 334
- §. 7. Deus subtrahit se sanctis ut eos probet. 341.
- §. 8. Verba memoratu digna S. Stephani de Mureto. 343
- §. 9.

& Paragrophorum.

- ma- 305
307
iunt
fons
311
um.
314
anus
317
um:
319
gau-
ibid
rfe-
323
325
od-
327
uos
329
di-
334
bet.
ide
343
§.9.
- §.9. Gaudium amatorum mundi fucatum est
346.
§.10. Verum est gaudium sperantium in Deo.
348.
§.11. Illustria hujus veritatis testimonia. 350
§.12. Vanum esse mundanorum gaudium
pluribus probatur. 355
§.13. Comparationes super hoc argumento
eximiae. 357
§.14. Plurimum differunt pati pro Deo & pati
pro mundo. 359
§.15. Mirificè consolatur Deus sanctos in suis
afflictionibus. 367
§.16. Hujus gaudij dulcedinem gustare non
potest qui non est omni alio destitutus.
370.
§.17. Excellentia unius Dei : & boni quod ex
eo est. 372
§.18. Gaudium quod Deus donat, longè supe-
rat quodcunque ex creaturis percipitur.
375.
§.19. Eximia nomina hujus cœlestis gaudij.
378.
§.20. Discrimen inter voluptates corporis &
animi. 379
§.21. Dispositiones necessariae ad voluptates
animi percipiendas. 383
Caput III. Tertius effectus fiducia in Deum.
For-

Index Capitem

Fortitudo inexpugnabilis.	385
§.1. Summatim proponitur hic effectus.	387
§.2. Deus est munimentum sperantium in se	
§.3. Exempla hujus veritatis.	390
§.4. Qui sperant in deo, mutant fortitudinē. Probatur exemplis Eliæ & aliorum.	392
§.5. Fusius exponitur fortitudo trium puero- rum in fornace Babylonica.	396
<i>Liber IV. de medijs quibus conservetur fiducia in Deum.</i>	405.
Prooemium.	ibid
§.1. Magna promittuntur sperantibus in deo	ibid.
§.2. Exemplum hujus promissionis.	407
§.3. Mens authoris in hoc quarto libro.	408
Caput. I. Primum medium conservandi fidu- ciam in deum: Consideratio divinæ ma- jestatis.	409
§.1. Excellentia divinæ naturæ.	ibid.
§.2. Ex collatione creaturarum dei excellen- tia magis elucescit.	412
§.3. Quam essentielle sit deo supremum in o- mnia dominium.	416
§.4. Anima extra deum, cui fidat non habet.	417.
§.5. Resolutio verè Christiana.	421
Caput II. Secundum medium conservandi fidu-	

& Paragraphorum.

fiduciam in Deum: Considerare naturam
creaturarum nihili instar esse ad divinam.

424.

§.1. Necessitas naturæ divinæ. ibid.

§.2. Comparatio divinæ essentiæ cum essen-
tiâ creaturarum. 425

§.3. Creaturarum indigentia. 427

§.4. Dei magnificentia. 430

§.5. Creaturæ omnes corruptioni obnoxia, &
limitatæ sunt. 433

§.6. Creaturarum duratio momentanea est.
440.

§.7. Dei majestas & vanitas hominis. 440

Caput III. Tertium medium conservandi fi-
duciam in Deum: Considerare nos esse o-
pus Dei. 443

§.1. Jus opificis in opus suum. ib.

§.2. Discrimen inter opera & possessiones.
445.

§.3. Creaturarum dependentia à Deo Crea-
tore suo infinita est. 451

§.4. Tituli qui nos obligant ad gratitudinem
& fiduciam erga Deum. 456

§.5. Aliæ obligationes ad habendam fiducia
obtinendi ea quæ nobis defunt. 460

Caput IV. Quartum medium conservandi
nostam in Deum fiduciam: omnibus Dei
mandatis religiosè obedire. 463

§.1.

Q. I. 40

Index Capitum

§.1. Magnum discrimen inter mandata Dei & hominum. ibid

§.2. Duæ veritates necessariæ. 465

§.3. Quam dispari modo recipienda sint præcepta Dei & hominum. 467

§.4. Praxis huius medij. 470

§.5. Dei agendi modus contrarius modo agendi hominum. 476

§.6. Exempla cœcæ obedientiæ deo præstitæ. 479

Caput V. Quintum medium conservandi fiduciam in Deum: Timor Dei. 484

§.1. Encomium timoris Dei.

§.2. Timor Dei efficit in nobis fiduciam in Deum.

§.3. Motiva Timoris Dei. 488

§.4. Magna fiducia timentium Deum summa verò diffidentia non timentium.

§.5. Excellentia timoris Dei conjuncti cum fiducia in Deum. 493

§.6. Epilogus.

